

LAP's landsarbejdsgruppe om arbejdsmarked er bekymret for udviklingen i dagens samfund. Siden 2010 er antallet af pensioner grundet psykisk sygdom faldet med 75 % til blot 1.585. Yderligere 17.000 er visiteret til flexjob men kan ikke få et arbejde!

- Sådan er situationen i dag, hvor mennesker med kraftig nedsat erhvervsevne og ressourcer, tvinges ud i endeløse og for 85% tilfælde fuldstændige meningsløse ressourceforløb til et arbejdsmarked og et uddannelsessystem hvor der ikke er plads og rummelighed til dem og man hverken kan eller vil inkludere dem!
- Hvor er de relevante job og uddannelses tilbud til mennesker med kraftig nedsat arbejdsevne og meget få ressourcer pga. psykiske lidelser?
- Hvordan skaber vi det rummelige, inkluderende arbejdsmarked og uddannelsessystem med plads til mennesker med nedsat arbejdsevne pga. psykisk lidelse?

LAP København og Frederiksberg

Initiativet - Nej til lukning af små væresteder

<http://www.lap-kbh.dk/>

Plads til alle?

Nej til kontanthjælpsloftet!

Duk dig ikke - Sig NEJ til klapjagten på socialt udsatte!!!

Syge og uarbejdsdygtige tvinges til at skulle søge ikke eksisterende arbejde. Skiftende regeringers fattigdomsskabende reformer, gør socialt udsatte mennesker fattige.

Kontanthjælpsloftet vil sende tusindvis af familier på gaden.

Arbejdsløse bliver krænkede og umyndiggjort. Handicappede må undvære livsnødvendig hjælp. Familier må flytte fra hus og hjem. Fattigdomgørelse af mere end 36.000 voksne og stigende ulighed.

Plads til alle?

Det rummelige og inkluderende arbejdsmarked rykker længere væk. Det danske arbejdsmarked kan ikke rumme mennesker med fysiske eller psykiske lidelser, selvom de selv ønsker at fastholde en tilknytning til arbejdsmarkedet. De fleste aktører erkender, at rummeligheden ikke er tilstede, men reformerne lader vente på sig. Imens fortsætter udstødelsen.

En ny undersøgelse fra LO blandt landets førtidspensionister viser, at næsten halvdelen af de adspurgte mener, at hverken kommuner eller arbejdsgivere gjorde nok for at fastholde dem i en tilknytning til arbejdsmarkedet. De ønskede selv at bevare tilknytningen, men endte alligevel med et liv på varig social ydelse. Dermed kom de på trods af god vilje til at dele skæbne med omkring 316.000 andre personer med nedsat arbejdsevne.

Det er usundt for et samfund, at så mange skal leve uden for det fælles rum, vi kalder arbejde, fordi de ikke passer ind i en eller anden normalitet. Den normalitet indsnævrer sig drastisk for tiden og det er af både menneskeligt og samfundsmæssigt dybt problematisk.

Arbejdsmarkedet er generelt blevet et mere belastet sted at være. De almindelige medarbejdere skal løbe sindssygt stærkt, så det er svært at få plads til folk med nedsat arbejdsevne, når de ordinære ansatte er så hårdt pressede. En undersøgelse fra SFI viser en stigning fra 25 % til 48 % i antallet af ansatte i virksomheder, der opfatter personer med nedsat arbejdsevne som en belastning. Samtidigt betyder udviklingen, at der reelt bliver færre job, som mennesker med nedsat arbejdsevne kan varetage.

Stigningen i psykiske diagnoser viser, at det er nogle helt andre udfordringer, vi står over for end tidligere. Lægerne peger på, at mange

godt kan genvinde, om ikke hele så en del af, arbejdsevnen efter nogle år.

Manglende rummelighed på arbejdsmarkedet:

Problemet er, at tilgangen til den ledige ikke er dynamisk. Sygedagpenge er midlertidige, og kontant -hjælpen er lavet som en ydelse, man ikke kan basere sin tilværelse på. Så hvis man er i en skrøbelig situation og udsat situation, er det indlysende, at man ikke kan håndtere at leve så økonomisk usikkert. Forestillingen om, at vi har fejejob, bygger på en rosenrød forestilling om, hvordan arbejdsmarkedet ser ud. De ufaglærte job forsvinder med hastige skridt og dermed de åbninger, der kunne der kunne være til folk med kort eller ingen uddannelse, nedsat arbejdsevne og manglende arbejds erfaring.

For tidligt at evaluere effekt:

En helhedsorienteret, tværfaglig og individuel indsats over for ledige med komplekse problemer udgjorde en hjørnesten i den reform af fleksjob og førtidspension, som trådte i kraft 1. januar 2013. Her tre år efter reformen er målet nået med over 15.000 oprettede ressourceforløb. Men da forløbene varer mellem et og fem år – og derfor for de flestes vedkommende ikke er afsluttet endnu – er det dog endnu alt for tidligt at sige, om ordningen er en succes. Det vurderer seniorkonsulent Annette Juul Jensen fra CABI – en selvejende institution under Beskæftigelsesministeriet, som vejleder jobcentre og virksomheder om beskæftigelsessystemet.

"Det er rigtig fint, at det kvantitative mål i kommunerne er nået, men der blev i sin tid også opstillet nogle kvalitative mål, og disse er ikke evalueret endnu. Og det er netop de kvalitative mål, der er interessante ud fra en menneskelig og i sidste ende også økonomisk betragtning," siger hun.